

Službeni list

Europske unije

C 123

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 61.

9. travnja 2018.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2018/C 123/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2018/C 123/02	Predmet C-304/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. veljače 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen na zahtjev American Express Co. protiv The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury (Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EU) 2015/751 – Međubankovne naknade za kartične platne transakcije – Članak 1. stavak 5. – Izjednačavanje trostrane kartične platne sheme s četverostranom – Pretpostavke – Izdavanje kartičnih platnih instrumenata trostrane kartične platne sheme „s co branding partnerom ili preko zastupnika” – Članak 2. točka 18. – Pojam „trostrana kartična platna shema” – Valjanost)	2
2018/C 123/03	Predmet C-359/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. veljače 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van Cassatie – Belgija) – kazneni postupak protiv Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA (Zahtjev za prethodnu odluku – Radnici migranti – Socijalna sigurnost – Primjenjivo zakonodavstvo – Uredba (EEZ) br. 1408/71 – Članak 14. stavak 1. točka (a) – Upućeni radnici – Uredba (EEZ) br. 574/72 – Članak 11. stavak 1. točka (a) – Potvrda E 101 – Dokazna snaga – Potvrda koja je dobivena ili se na nju pozivalo prijeverno)	3

2018/C 123/04	Predmet C-380/16: Presuda Suda (šesto vijeće) od 8. veljače 2018. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke (Povreda obveze države članice — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 73. — Oporezivi iznos — Članci 306. do 310. — Posebne odredbe za putničke agente — Isključenost tih odredbi za prodaju za poduzeća koja su porezni obveznici — Ukupno određivanje oporezivog iznosa za određeno razdoblje — Neusklađenost)	3
2018/C 123/05	Predmet C-590/16: Presuda Suda (šesto vijeće) od 8. veljače 2018. – Europska komisija protiv Helenske Republike (Povreda obveze države članice — Direktiva 2008/118/EZ — Članak 7. — Opći aranžman za trošarine — Opskrba naftnim proizvodima bez obračuna trošarine — Benzinske crpke na granicama Helenske Republike s trećim zemljama — Obveza obračunavanja trošarina — Pojam „puštanje u potrošnju” trošarinske robe — Pojam „otpuštanje iz sustava odgode plaćanja trošarine”)	4
2018/C 123/06	Predmet C-643/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. veljače 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev American Express Co. protiv The Lords Commissioners of Her Majesty’s Treasury (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva (EU) 2015/2366 — Platne usluge na unutarnjem tržištu — Članak 35. stavak 1. — Zahtjevi u pogledu pristupa platnim sustavima od strane pružatelja platnih usluga koji su dobili odobrenje ili su registrirani — Članak 35. stavak 2. prvi podstavak točka (b) — Neprimjenjivost tih zahtjeva na platne sustave koji se sastoje isključivo od pružatelja platnih usluga koji pripadaju grupi — Primjenjivost tih zahtjeva na trostrane kartične platne sheme koje su sklopile ugovore o co-brandingu ili zastupanju — Valjanost)	5
2018/C 123/07	Predmet C-144/17: Presuda Suda (šesto vijeće) od 8. veljače 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale Calabria – Italija) – Lloyd’s of London protiv Agenzia Regionale per la Protezione dell’Ambiente della Calabria (Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Članci 49. i 56. UFEU-a — Direktiva 2004/18/EZ — Razlozi za isključenje iz sudjelovanja u postupku javne nabave — Usluge osiguranja — Sudjelovanje različitih udruženja članova Lloyd’s of London u istom postupku javne nabave — Potpis ponuda od strane generalnog predstavnika Lloyd’s of London za dotičnu državu — Načela transparentnosti, jednakog postupanja i nediskriminacije — Proporcionalnost)	6
2018/C 123/08	Predmet C-181/17: Presuda Suda (deseto vijeće) od 8. veljače 2018. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske (Povreda obveze države članice — Prometna politika — Uredba (EZ) br. 1071/2009 — Cestovni prijevoznik — Odobrenje za javni prijevoz — Uvjeti za odobrenje — Članak 3. stavci 1. i 2. — Članak 5. točka (b) — Nužan broj vozila — Nacionalno zakonodavstvo — Stroži uvjeti odobrenja — Veći najmanji broj vozila)	6
2018/C 123/09	Predmet C-508/17 P: Žalba koju je 19. kolovoza 2017. podnio CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 19. lipnja 2017. u predmetu T-906/16, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH protiv Europske komisije	7
2018/C 123/10	Predmet C-703/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. prosinca 2017. uputio Oberlandesgericht Wien (Austrija) – Adelheid Krah protiv Universität Wien	7
2018/C 123/11	Predmet C-713/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2017. uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austrija) – Ahmad Shah Ayubi	8
2018/C 123/12	Predmet C-721/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. prosinca 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Sebastien Vollmer, Vera Sagalov protiv Swiss Global Air Lines AG	8
2018/C 123/13	Predmet C-4/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. siječnja 2018. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Michael Winterhoff kao stečajni upravitelj imovine društva DIREKTexpress Holding AG protiv Finanzamt Ulm	9

2018/C 123/14	Predmet C-5/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. siječnja 2018. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Jochen Eisenbeis kao stečajni upravitelj imovine društva Jurex GmbH protiv Bundeszentralamt für Steuern	10
2018/C 123/15	Predmet C-16/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. siječnja 2018. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Michael Dobersberger	10
2018/C 123/16	Predmet C-17/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. siječnja 2018. uputio Tribunalul Mureș (Rumunjska) – Kazneni postupak protiv Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Apcom Select SA	11
2018/C 123/17	Predmet C-22/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. siječnja 2018. uputio Amtsgericht Darmstadt (Njemačka) – TopFit e.V., Daniele Biffi protiv Deutscher Leichtathletikverband e.V.	12
2018/C 123/18	Predmet C-31/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. siječnja 2018. uputio Administrativen sad Sofija-grad (Bugarska) – „Elektrozpredelenie Jug” EAD protiv Komisija za energijsko i vodno regulirane (KEVR)	12
2018/C 123/19	Predmet C-122/18: Tužba podnesena 14. veljače 2018. – Europska komisija protiv Talijanske Republike	13

Opći sud

2018/C 123/20	Predmet T-731/15: Presuda Općeg suda od 21. veljače 2018. – Klyuyev protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu — Obveza obrazlaganja — Pravna osnova — Činjenična osnova — Očita pogreška u ocjeni — Prava obrane — Pravo vlasništva — Pravo na ugled — Proporcionalnost — Zaštita temeljnih prava istovjetna onoj koja se jamči na razini Unije — Prigovor nezakonitosti”)	15
2018/C 123/21	Predmet T-118/16: Presuda Općeg suda od 20. veljače 2018. – Deutsche Post protiv EUIPO-a – bpost (BEPOST) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije BEPOST — Raniji figurativni žig Europske unije ePost i raniji nacionalni verbalni žig POST — Neregistrirani žig ili znak koji se koristi u trgovačkom prometu POST — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Članak 8. stavak 4. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 4. Uredbe 2017/1001) — Nepostojanje štete ugledu i nepostojanje slabljenja razlikovnog karaktera žiga — Članak 8. stavak 5. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 5. Uredbe 2017/1001) — Dokazi prvi put podneseni pred Općim sudom”)	16
2018/C 123/22	Predmet T-445/16: Presuda Općeg suda od 23. veljače 2018. – Schniga protiv CPVO-a (Gala Schnico) („Biljne sorte — Prijava za oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice za sortu Gala Schnico — Tehničko ispitivanje — Obveza obrazlaganja — Članak 75. prva rečenica Uredbe (EZ) br. 2100/94 — Ujedačenost — Članak 8. Uredbe br. 2100/94 — Dodatno ispitivanje — Članak 57. stavak 3. Uredbe br. 2100/94 — Jednako postupanje — Ispitivanje činjenica od strane CPVO-a po službenoj dužnosti — Članak 76. Uredbe br. 2100/94”)	17
2018/C 123/23	Predmet T-727/16: Presuda Općeg suda od 21. veljače 2018. – Repower protiv EUIPO-a – repowermap.org (REPOWER) („Žig Europske unije — Odluka žalbenog vijeća kojom se opoziva ranija odluka — Članak 80. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 103. Uredbe (EU) 2017/1001) — Opće načelo prava Unije kojim se dopušta povlačenje nezakonitog upravnog akta”)	17

2018/C 123/24	Predmet T-45/17: Presuda Općeg suda od 20. veljače 2018. – Kwang Yang Motor protiv EUIPO-a – Schmidt (CK1) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije CK1 — Raniji figurativni žig Europske unije CK — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	18
2018/C 123/25	Predmet T-179/17: Presuda Općeg suda od 21. veljače 2018. – Laboratoire Nuxe protiv EUIPO-a – Camille i Tariot (NYouX) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije NY ouX — Raniji nacionalni verbalni žig NUXE — Obveza obrazlaganja — Članak 75. prva rečenica Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 94. stavak 1. prva rečenica Uredbe (EU) 2017/1001) — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost proizvoda — Sličnost znakova — Razlikovni karakter — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001)”)	19
2018/C 123/26	Predmet T-210/17: Presuda Općeg suda od 22. veljače 2018. – International Gaming Projects protiv EUIPO-a – Zitro IP (TRIPLE TURBO) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije TRIPLE TURBO — Raniji figurativni žig Europske unije TURBO — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	19
2018/C 123/27	Predmet T-711/14: Rješenje Općeg suda od 9. veljače 2018. – Arcofin i dr. protiv Komisije („Tužba za poništenje — Državne potpore — Potpora koju je Belgija provela u korist financijskih zadruga grupe ARCO — Sustav osiguranja kojim se štiti sudjelovanje fizičkih osoba koje imaju svojstvo udjeličara u tim društvima — Odluka kojom je potpora proglašena nespojivom s unutarnjim tržištem — Selektivna prednost — Mjera koja narušava ili koja prijeti da će narušiti tržišno natjecanje i koja utječe na trgovinu među državama članicama — Mjera namijenjena otklanjanju ozbiljnog poremećaja u gospodarstvu neke države članice — Legitimna očekivanja — Tužba koja je djelomično očito nedopuštena, a djelomično očito pravno neosnovana”)	20
2018/C 123/28	Predmet T-436/16: Rješenje Općeg suda od 7. veljače 2018. – AEIM i Kazenas protiv Komisije („Tužba za naknadu štete — Zastara — Nepostojanje dokaza o šteti — Tužba koju očito treba odbaciti odnosno odbiti”)	21
2018/C 123/29	Predmet T-919/16: Rješenje Općeg suda od 1. veljače 2018. – Collins protiv Parlamenta („Povlastice i imuniteti — Zastupnik u Europskom parlamentu — Odluka da se ne zaštite povlastice i imuniteti — Očito nedopuštena tužba — Očita nenadležnost — Očito pravno neosnovana tužba”)	21
2018/C 123/30	Predmet T-786/16: Tužba podnesena 12. prosinca 2017. – PV protiv Komisije	22
2018/C 123/31	Predmet T-47/18: Tužba podnesena 29. siječnja 2018. – UZ protiv Parlamenta	24
2018/C 123/32	Predmet T-54/18: Tužba podnesena 31. siječnja 2018. – Fashion Energy protiv EUIPO-a – Retail Royalty (1 st AMERICAN)	25
2018/C 123/33	Predmet T-62/18: Tužba podnesena 6. veljače 2018. – Aeris Invest protiv SRB-a	25
2018/C 123/34	Predmet T-204/17: Rješenje Općeg suda od 7. veljače 2018. – Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) protiv Komisije	27

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2018/C 123/01)

Posljednja objava

SL C 112, 26.3.2018.

Prethodne objave

SL C 104, 19.3.2018.

SL C 94, 12.3.2018.

SL C 83, 5.3.2018.

SL C 72, 26.2.2018.

SL C 63, 19.2.2018.

SL C 52, 12.2.2018.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. veljače 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen na zahtjev American Express Co. protiv The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Predmet C-304/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) 2015/751 — Međubankovne naknade za kartične platne transakcije — Članak 1. stavak 5. — Izjednačavanje trostrane kartične platne sheme s četverostranom — Pretpostavke — Izdavanje kartičnih platnih instrumenata trostrane kartične platne sheme „s co branding partnerom ili preko zastupnika” — Članak 2. točka 18. — Pojam „trostrana kartična platna shema” — Valjanost)

(2018/C 123/02)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: The Queen na zahtjev American Express Co.

Tuženik: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

uz sudjelovanje: Diners Club International Limited, MasterCard Europe SA

Izreka

1. Članak 1. stavak 5. Uredbe (EU) 2015/751 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o međubankovnim naknadama za platne transakcije na temelju kartica treba tumačiti na način da u okviru ugovora između co-branding partnera ili zastupnika, s jedne strane, i trostrane kartične platne sheme, s druge strane, nije nužno da taj co-branding partner ili zastupnik nastupa kao izdavatelj u smislu članka 2. točke 2. te uredbe, kako bi se smatralo da ta shema izdaje kartične platne instrumente s co-branding partnerom ili preko zastupnika i kako bi je se u tom slučaju smatralo četverostranom kartičnom platnom shemom u smislu prvonavedene odredbe.
2. Prilikom ispitivanja drugog prethodnog pitanja nije utvrđeno ništa što bi moglo utjecati na valjanost članka 1. stavka 5. i članka 2. točke 18. Uredbe 2015/751.

⁽¹⁾ SL C 270, 25. 7. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. veljače 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van Cassatie – Belgija) – kazneni postupak protiv Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA

(Predmet C-359/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Radnici migranti — Socijalna sigurnost — Primjenjivo zakonodavstvo — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Članak 14. stavak 1. točka (a) — Upućeni radnici — Uredba (EEZ) br. 574/72 — Članak 11. stavak 1. točka (a) — Potvrda E 101 — Dokazna snaga — Potvrda koja je dobivena ili se na nju pozivalo prijevorno)

(2018/C 123/03)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van Cassatie

Stranke glavnog kaznenog postupka

Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA

uz sudjelovanje: Openbaar Ministerie

Izreka

Članak 14. stavak 1. točku (a) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u verziji koja je izmijenjena i ažurirana Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 631/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004., kao i članak 11. stavak 1. točku (a) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe br. 1408/71, u verziji koja je izmijenjena i ažurirana Uredbom br. 118/97, treba tumačiti na način da, kada ustanova države članice u koju su radnici upućeni podnese ustanovi izdavateljici potvrda E 101 zahtjev za ponovno ispitivanje i povlačenje tih potvrda, s obzirom na dokaze prikupljene u okviru sudske istrage koja je dovela do utvrđenja da su te potvrde dobivene ili se na njih pozivalo prijevorno, i kada ustanova izdavateljica nije uzela u obzir te dokaze u svrhu ponovnog ispitivanja osnovanosti izdavanja navedenih potvrda, nacionalni sud može, u okviru postupka protiv osoba za koje se sumnja da su koristile radnike upućene na temelju takvih potvrda, odbiti uzeti u obzir te potvrde ako, na temelju navedenih dokaza i u skladu s jamstvima svojstvenima pravu na pravično suđenje koja se tim osobama moraju dodijeliti, utvrdi postojanje takve prijevare.

⁽¹⁾ SL C 335, 12. 9. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 8. veljače 2018. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-380/16) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 73. — Oporezivi iznos — Članci 306. do 310. — Posebne odredbe za putničke agente — Isključenost tih odredbi za prodaju za poduzeća koja su porezni obveznici — Ukupno određivanje oporezivog iznosa za određeno razdoblje — Neusklađenost)

(2018/C 123/04)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Owsiany-Hornung i M. Wasmeier, agenti)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i R. Kanitz, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. K. Bulterman, C. S. Schillemans i B. Koopman, agenti)

Izreka

1. Savezna Republika Njemačka povrijedila je obveze na temelju članka 73. i članaka 306. do 310. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost time što je iz posebnih odredbi o porezu na dodanu vrijednost koje se primjenjuju na putničke agente isključila usluge putovanja koje se isporučuju poreznim obveznicima, a koji ih koriste za račun svojeg poduzeća, i time što je putničkim agentima odobrila da, u mjeri u kojoj su podvrgnuti navedenim odredbama, odrede oporezivi iznos za porez na dodanu vrijednost općenito za skupine usluga ili za sve usluge isporučene tijekom razdoblja oporezivanja.
2. Saveznoj Republici Njemačkoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 314, 29. 8. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 8. veljače 2018. – Europska komisija protiv Helenske Republike

(Predmet C-590/16) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Direktiva 2008/118/EZ — Članak 7. — Opći aranžman za trošarine — Opskrba naftnim proizvodima bez obračuna trošarine — Benzinske crpke na granicama Helenske Republike s trećim zemljama — Obveza obračunavanja trošarina — Pojam „puštanje u potrošnju” trošarinske robe — Pojam „otpuštanje iz sustava odgode plaćanja trošarine”)

(2018/C 123/05)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: F. Tomat i A. Kyratsou, agenti)

Tuženik: Helenska Republika (zastupnici: E.-M. Mamouna i M. Tassopoulou, agenti)

Izreka

1. Time što je donijela i održala na snazi propis kojim je omogućena prodaja neoporezovanih naftnih proizvoda na benzinskim crpkama društva Katastimata Aforologiton Eidon AE smještenima na graničnim prijelazima Kipoi Evrou (Grčka), Kakavia (Grčka) i Evzonoï (Grčka), koji se svi nalaze u pograničnim područjima s trećim zemljama – to jest, konkretno, s Turskom Republikom, Republikom Albanijom i bivšom jugoslavenskom republikom Makedonijom – Helenska Republika povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 7. stavka 1. Direktive Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ.
2. Helenskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 30, 30. 1. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 7. veljače 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev American Express Co. protiv The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Predmet C-643/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva (EU) 2015/2366 — Platne usluge na unutarnjem tržištu — Članak 35. stavak 1. — Zahtjevi u pogledu pristupa platnim sustavima od strane pružatelja platnih usluga koji su dobili odobrenje ili su registrirani — Članak 35. stavak 2. prvi podstavak točka (b) — Neprimjenjivost tih zahtjeva na platne sustave koji se sastoje isključivo od pružatelja platnih usluga koji pripadaju grupi — Primjenjivost tih zahtjeva na trostrane kartične platne sheme koje su sklopile ugovore o co-brandingu ili zastupanju — Valjanost)

(2018/C 123/06)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: The Queen, na zahtjev American Express Co.

Tuženik: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

uz sudjelovanje: Diners Club International Limited, MasterCard Europe SA

Izreka

1. Članak 35. stavak 2. prvi podstavak točku (b) Direktive (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ treba tumačiti na način da trostrana kartična platna shema koja je sklopila ugovor o co-brandingu s co-branding partnerom ne gubi pogodnost primjene isključenja predviđenog tom odredbom, pa zbog toga ne podliježe zahtjevima propisanim njezinim člankom 35. stavkom 1., ako taj co-branding partner nije pružatelj platnih usluga i u toj shemi ne pruža platne usluge u vezi sa zajedničkim brendiranim proizvodima. Nasuprot tomu, trostrana kartična platna shema koja angažira zastupnika radi pružanja platnih usluga gubi pogodnost primjene tog isključenja, pa zbog toga podliježe zahtjevima propisanim navedenim člankom 35. stavkom 1.
2. Prilikom ispitivanja drugog prethodnog pitanja nije utvrđeno ništa što bi moglo utjecati na valjanost članka 35. Direktive 2015/2366.

⁽¹⁾ SL C 78, 13. 3. 2017.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 8. veljače 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale Calabria – Italija) – Lloyd’s of London protiv Agenzia Regionale per la Protezione dell’Ambiente della Calabria

(Predmet C-144/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Članci 49. i 56. UFEU-a — Direktiva 2004/18/EZ — Razlozi za isključenje iz sudjelovanja u postupku javne nabave — Usluge osiguranja — Sudjelovanje različitih udruženja članova Lloyd’s of London u istom postupku javne nabave — Potpis ponuda od strane generalnog predstavnika Lloyd’s of London za dotičnu državu — Načela transparentnosti, jednakog postupanja i nediskriminacije — Proporcionalnost)

(2018/C 123/07)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale Calabria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lloyd’s of London

Tuženik: Agenzia Regionale per la Protezione dell’Ambiente della Calabria

Izreka

Načela transparentnosti, jednakog postupanja i nediskriminacije koja proizlaze iz članaka 49. i 56. UFEU-a i koja su obuhvaćena člankom 2. Direktive 2004/18/EZ d 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama treba tumačiti na način da im se ne protivi propis države članice, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, koji ne dopušta da se dva „udruženja članova” društva Lloyd’s of London isključe iz sudjelovanja u istom postupku javne nabave usluga osiguranja samo zbog toga što je njihove ponude potpisao generalni predstavnik društva Lloyd’s of London za tu državu članicu, ali nasuprot tomu dopušta da ih se isključi ako je na temelju nepobitnih dokaza očito da njihove ponude nisu samostalno sastavljene.

⁽¹⁾ SL C 213, 3. 7. 2017.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 8. veljače 2018. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske

(Predmet C-181/17) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Prometna politika — Uredba (EZ) br. 1071/2009 — Cestovni prijevoznik — Odobrenje za javni prijevoz — Uvjeti za odobrenje — Članak 3. stavci 1. i 2. — Članak 5. točka (b) — Nužan broj vozila — Nacionalno zakonodavstvo — Stroži uvjeti odobrenja — Veći najmanji broj vozila)

(2018/C 123/08)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Hottiaux i J. Rius, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska (zastupnik: V. Ester Casas, agent)

Izreka

1. Kraljevina Španjolska povrijedila je svoje obveze na temelju članka 3. stavaka 1. i 2., kao i članka 5. stavka (b) Uredbe (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ time što od poduzeća zahtijeva da imaju najmanje tri vozila za dobivanje odobrenja za javni prijevoz.
2. Kraljevini Španjolskoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 195, 16. 6. 2017.

Žalba koju je 19. kolovoza 2017. podnio CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 19. lipnja 2017. u predmetu T-906/16, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH protiv Europske komisije

(Predmet C-508/17 P)

(2018/C 123/09)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (zastupnik: A. Schuster, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Sud Europske unije (deseto vijeće) je rješenjem od 8. veljače 2018. odbio žalbu i riješio da će žalitelj snositi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. prosinca 2017. uputio Oberlandesgericht Wien (Austrija) – Adelheid Krah protiv Universität Wien

(Predmet C-703/17)

(2018/C 123/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Wien

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Adelheid Krah

Tuženik: Universität Wien

Prethodna pitanja

Prvo pitanje:

Treba li pravo Unije, a osobito članak 45. UFEU-a, članak 7. stavak 1. Uredbe (EU) br. 492/2011 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji te članke 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi pravilo prema kojemu se razdoblja prije ulaska u službu ostvarena u struci člana nastavnog osoblja Sveučilišta u Beču može uračunavati samo do ukupnog trajanja od tri odnosno četiri godine, neovisno o tome, radi li se o razdobljima zaposlenja na Sveučilištu u Beču ili na drugim domaćim ili inozemnim sveučilištima ili usporedivim institucijama?

Drugo pitanje:

Je li sustav primitaka od rada, koji ne predviđa potpuno uračunavanje razdoblja prije ulaska u službu ostvarenih u struci, ali istodobno uz trajanje radnog odnosa kod istog poslodavca vezuje višu plaću, protivan slobodi kretanja radnika iz članka 45. stavka 2. UFEU-a i članka 7. stavka 1. Uredbe br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji?

(¹) SL 2011., L 141, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 264.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2017. uputio Landesverwaltungsgericht
Oberösterreich (Austrija) – Ahmad Shah Ayubi**

(Predmet C-713/17)

(2018/C 123/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Ahmad Shah Ayubi

Tuženo tijelo: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 29. Direktive 2011/95/EU (¹), koji propisuje obvezu države članice da osobama kojima je priznata međunarodna zaštita (u državi članici koja je odobrila tu zaštitu) odobri potrebnu socijalnu pomoć, kako je primaju državljani države članice, tumačiti na način da on ispunjava kriterije za izravnu primjenjivost koje je Sud EU razvio u svojoj sudskoj praksi?
2. Treba li članak 29. Direktive 2011/95/EU tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba koja samo osobama s pravom na azil s trajnim boravkom odobrava socijalnu pomoć u obliku minimalne pomoći za životne potrebe u punom iznosu i stoga u istom opsegu kao i državljanima države članice, ali predviđa smanjenje socijalnih davanja na ime minimalne pomoći za životne potrebe za osobe s pravom na azil kojima je priznat samo vremenski ograničen boravak i njih stoga u pogledu iznosa socijalne pomoći izjednačava sa osobama s pravom na supsidijarnu zaštitu?

(¹) Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL 2011., L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. prosinca 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) –
Sebastien Vollmer, Vera Sagalov protiv Swiss Global Air Lines AG**

(Predmet C-721/17)

(2018/C 123/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Sebastien Vollmer, Vera Sagalov

Tuženik: Swiss Global Air Lines AG

Prethodna pitanja

1. Postoji li pravo na odštetu u skladu s člankom 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾ kada putnik zbog kašnjenja u dolasku kraćeg od tri sata ne stigne na izravni povezani let, zbog čega dolazi do kašnjenja od više od tri sata u dolasku na konačno odredište, pri čemu oba leta izvode različiti zračni prijevoznici?
2. Postoji li pravo na odštetu prema članku 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 i kada su različiti zračni prijevoznici povezani kao koncern?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, SL L 46, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. siječnja 2018. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Michael Winterhoff kao stečajni upravitelj imovine društva DIREKTexpress Holding AG protiv Finanzamt Ulm

(Predmet C-4/18)

(2018/C 123/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Michael Winterhoff kao stečajni upravitelj imovine društva DIREKTexpress Holding AG

Tuženik: Finanzamt Ulm

Prethodno pitanje

Je li trgovac koji obavlja formalnu dostavu pismena u skladu s odredbama javnog prava „pružatelj univerzalne usluge” koji pruža osnovne poštanske usluge ili njihove dijelove u smislu članka 2. točke 13. Direktive 97/67/EZ od 15. prosinca 1997. ⁽¹⁾ te jesu li te usluge izuzete u skladu s člankom 132. stavkom 1. točkom (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Direktiva 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga (SL 1998., L 15, str. 14.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 53.)

⁽²⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. siječnja 2018. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Jochen Eisenbeis kao stečajni upravitelj imovine društva Jurex GmbH protiv Bundeszentralamt für Steuern

(Predmet C-5/18)

(2018/C 123/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Jochen Eisenbeis kao stečajni upravitelj imovine društva Jurex GmbH

Tuženik: Bundeszentralamt für Steuern

Prethodna pitanja

1. Je li formalna dostava pismena u skladu s odredbama javnog prava (odredbe postupovnih zakona i zakona kojima je uređena dostava u upravnim postupcima – članak 33. stavak 1. Postgesetza (Zakon o pošti) –) univerzalna poštanska usluga u skladu s člankom 3. stavkom 4. Direktive 97/67/EZ od 15. prosinca 1997.⁽¹⁾ (Direktiva o poštanskim uslugama)?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

Je li trgovac koji obavlja formalnu dostavu pismena u skladu s odredbama javnog prava „pružatelj univerzalne usluge” koji pruža osnovne poštanske usluge ili njihove dijelove u smislu članka 2. točke 13. Direktive 97/67/EZ od 15. prosinca 1997. te jesu li te usluge izuzete u skladu s člankom 132. stavkom 1. točkom (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Direktiva 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga (SL 1998., L 15, str. 14.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 53.)

⁽²⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. siječnja 2018. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Michael Dobersberger

(Predmet C-16/18)

(2018/C 123/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Michael Dobersberger

Intervenijent: Magistrat der Stadt Wien

Prethodna pitanja

1. Obuhvaća li područje primjene Direktive 96/71/EZ ⁽¹⁾ od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (u daljnjem tekstu navodi se i skraćeno kao direktiva), osobito njezin članak 1. stavak 3. točka (a), i pružanje usluga poput opskrbe putnika hranom i pićem, usluga tijekom vožnje ili usluga čišćenja od strane radnika poduzeća pružatelja usluga sa sjedištem u državi članici upućivanja (Mađarska) radi izvršenja ugovora sa željezničkim poduzećem sa sjedištem u državi članici domaćinu (Austrija), ako se te usluge pružaju u međunarodnim vlakovima koji voze i kroz državu članicu domaćina?
2. Obuhvaća li članak 1. stavak 3. točka (a) direktive i slučaj da poduzeće pružatelj usluga sa sjedištem u državi članici upućivanja usluge navedene u prvom pitanju ne pruža izvršavajući ugovor sa željezničkim poduzećem koje ima sjedište u državi članici domaćinu kojemu se usluge u konačnici pružaju (primatelj usluge) nego izvršavajući ugovor s drugim poduzećem koje ima sjedište u državi članici domaćinu, a koje je pak u ugovornom odnosu (lanac podizvođenja) sa željezničkim poduzećem?
3. Obuhvaća li članak 1. stavak 3. točka (a) direktive i slučaj da poduzeće pružatelj usluga sa sjedištem u državi članici upućivanja radi pružanja usluga navedenih u prvom pitanju ne koristi vlastite radnike nego radnike nekog drugog poduzeća koji su mu ustupljeni još u državi članici upućivanja?
4. Neovisno o odgovorima na prvo, drugo i treće pitanje: protivi li se pravu Unije, osobito slobodi pružanja usluga (članci 56. i 57. UFEU-a), nacionalna odredba kojom se poduzećima koja radnike upućuju na državno područje neke druge države članice radi pružanja neke usluge, prisilno propisuje ispunjavanje uvjeta zaposlenja u smislu članka 3. stavka 1. direktive i ispunjavanje pratećih obveza (poput, osobito, onih izvršavanja prijave o prekograničnom upućivanju radnika tijelu države članice domaćina i one činjenja dostupnim dokumenata o visini plaće i prijavi na socijalno osiguranje tih radnika) i za one slučajeve u kojima (kao prvo) radnici koji su prekogranično upućeni pripadaju putujućem osoblju željezničkog poduzeća ili poduzeća koje pruža tipične usluge željezničkog poduzeća čiji vlakovi prelaze granice država članica (opskrba putnika hranom i pićem, usluge tijekom vožnje), u kojima se (kao drugo) upućivanje ili uopće ne temelji na ugovoru o pružanju usluga ili barem ne postoji ugovor o pružanju usluga između poduzeća koje upućuje i primatelja usluga koji djeluje u nekoj drugoj državi članici jer se obveza izvršavanja usluge poduzeća koje upućuje prema primatelju usluge koji djeluje u nekoj drugoj državi članici temelji na podugovorima (lanac podizvođenja), i u kojima (kao treće) upućeni radnik nije u radnom odnosu prema poduzeću koje upućuje nego u radnom odnosu s trećim poduzećem, koje je svoje radnike ustupilo poduzeću koje upućuje još u državi članici sjedišta poduzeća koje upućuje?

⁽¹⁾ Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga, SL 1997, L 18, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 127.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. siječnja 2018. uputio Tribunalul Mureș (Rumunjska) – Kazneni postupak protiv Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Apcom Select SA

(Predmet C-17/18)

(2018/C 123/16)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Mureș

Stranke glavnog postupka

Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Apcom Select SA

Prethodna pitanja

1. Predstavlja li sklapanje ugovora kojim društvo iznajmljuje drugom društvu nekretninu, uključujući sva trajna osnovna sredstva koja se ne mogu odvojiti i inventar – u kojoj su se ranije odvijale posebne aktivnosti pružanja javnosti hrane i pića u restoranu, s time da društvo voditelj nastavlja istu aktivnost pružanja javnosti hrane i pića u restoranu s istim imenom koje je ranije korišteno – prijenos poduzeća u smislu članka 19. i članka 29. Direktive 2006/112/EZ ⁽¹⁾?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, predstavlja li opisana transakcija isporuku usluga koja se može smatrati najmom nepokretne imovine u smislu članka 135. stavka 1. točke (l) Direktive o PDV-u ili složenu uslugu koju se ne može smatrati najmom nepokretne imovine, koja se može oporezovati na temelju zakona?

⁽¹⁾ SL 2006 L 347, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. siječnja 2018. uputio Amtsgericht Darmstadt (Njemačka) – TopFit e.V., Daniele Biffi protiv Deutscher Leichtathletikverband e.V.

(Predmet C-22/18)

(2018/C 123/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Darmstadt

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: TopFit e.V., Daniele Biffi

Tuženik: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 18., 21. i 165. UFEU-a tumačiti na način da odredba u Pravilniku o atletici saveza neke države članice kojom se sudjelovanje na nacionalnim prvenstvima uvjetuje državljanstvom države članice predstavlja nedopuštenu diskriminaciju?
2. Treba li članke 18., 21. i 165. UFEU-a tumačiti na način da savez neke države članice sportaše amatere koji nemaju državljanstvo države članice nedopušteno diskriminira time što im doduše omogućava sudjelovanje na nacionalnim prvenstvima ali s time da mogu nastupiti samo „izvan konkurencije” ili „bez bodovanja” i ne dopušta im sudjelovanje na finalnim trkama i borbama?
3. Treba li članke 18., 21. i 165. UFEU-a tumačiti na način da savez neke države članice sportaše amatere koji nemaju državljanstvo države članice nedopušteno diskriminira time što ih isključuje iz dodjele nacionalnih naslova odnosno uvrštavanja?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. siječnja 2018. uputio Administrativen sad Sofija-grad (Bugarska) – „Elektrozpredelenie Jug” EAD protiv Komisija za energijsko i vodno regulirane (KEVR)

(Predmet C-31/18)

(2018/C 123/18)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofija-grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Elektrozpredelenie Jug” EAD

Tuženik: Komisija za energijno i vodno regulirane (KEVR)

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 2. točki 3. i 5. Direktive 2009/72/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da je jedini kriterij za razgraničenje distribucijskog sustava od prijenosnog sustava i, sukladno tomu, djelatnosti „distribucija” i „prijenos” električne energije razina napona i da državama članicama, unatoč njihovoj slobodi djelovanja, nije dopušteno da kako bi odredile korisnike jedne ili druge vrste sustava (prijenosni ili distribucijski sustav), kao dodatni kriterij razgraničenja za djelatnosti prijenosa i distribucije uvedu vlasništvo na imovini koja se koristi radi obavljanja tih djelatnosti?
2. U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje: treba li prema potrošačima električne energije, koji imaju priključak na srednjenaponsku mrežu uvijek postupati kao prema kupcima operatora distribucijskog sustava, koji ima licenciju za odgovarajuće područje, i to neovisno o vlasničkim odnosima na opremi na koju je izravno priključena električna oprema tih kupaca, i neovisno o ugovorima koje kupci izravno imaju s operatorom prijenosnog sustava?
3. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: jesu li prema smislu i svrsi Direktive 2009/72/EZ dopuštena nacionalna pravila poput onog iz članka 1. točke 44. u vezi s točkom 20. Dodatnih odredbi Zakona o energetici prema kojima je „prijenos električne energije” transport električne energije prijenosnim sustavom i „sustav za prijenos električne energije” ukupnost električnih vodova i opreme koji služe prijenosu, pretvaranju električne energije iz visokog u srednji napon i preraspodjeli elektroenergetskih tokova? Jesu li pod istim pretpostavkama dopuštena nacionalna pravila poput onog iz članka 88. stavka 1. Zakona o energetici: „distribuciju električne energije i pogon sustava distribucije električne energije obavljaju operatori distribucijskog sustava koji su vlasnici takvih sustava u ograničenom području i dobili su licenciju za distribuciju električne energije u odgovarajućem području”?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.).

Tužba podnesena 14. veljače 2018. – Europska komisija protiv Talijanske Republike

(Predmet C-122/18)

(2018/C 123/19)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Gattinara i C. Zadra, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika

Tužbeni zahtjev

- Utvrditi da Talijanska Republika, time što je propustila i nadalje propušta osigurati da javna tijela ne prekoračuju rokove od 30 ili 60 kalendarskih dana kod plaćanja poslovnih dugova, nije ispunila svoje obveze koja ima na temelju Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama (SL 2011., L 48, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 200.), a posebno obveze iz članka 4. te direktive;
- naložiti Talijanskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Iz elemenata kojima Komisija raspolaže, koji se temelje na informacijama koje je dala Republika Italija u predsudskom postupku proizlazi da rokove plaćanja od 30 i 60 dana, navedene u članku 4. Direktive 2011/7/EU o borbi protiv kašnjenja u plaćanju, ne prekoračuju samo pojedini subjekti, već čitave kategorije javnih tijela, i to ne samo u odnosu na jednu poslovnu transakciju, već u pogledu svih prosječnih rokova za plaćanje, i to u odnosu na sve transakcije koje su zaključila navedena tijela i, naposljetku, ne za ograničeno vrijeme, već trajno počevši od rujna 2014. do datuma podnošenja ove tužbe. Komisija stoga smatra da je dokazana stalna i sustavna povreda članka 4. direktive.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 21. veljače 2018. – Klyuyev protiv Vijeća

(Predmet T-731/15) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu — Obveza obrazlaganja — Pravna osnova — Činjenična osnova — Očita pogreška u ocjeni — Prava obrane — Pravo vlasništva — Pravo na ugled — Proporcionalnost — Zaštita temeljnih prava istovjetna onoj koja se jamči na razini Unije — Prigovor nezakonitosti”)

(2018/C 123/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sergiy Klyuyev (Donjeck, Ukrajina) (zastupnici: R. Gherson, T. Garner, *solicitors*, B. Kennelly, QC, i J. Pobjoy, *barrister*)Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: Á. de Elera-San Miguel Hurtado i J.-P. Hix, *agenti*)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje, kao prvo, Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/1781 od 5. listopada 2015. o izmjeni Odluke Vijeća 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2015., L 259, str. 23.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/1777 od 5. listopada 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2015., L 259, str. 3.), kao drugo, Odluke Vijeća (ZVSP) 2016/318 od 4. ožujka 2016. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2016., L 60, str. 76.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2016/311 od 4. ožujka 2016. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2016., L 60., str. 1.) i, kao treće, Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/381 od 3. ožujka 2017. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2017., L 58, str. 34.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) od 3. ožujka 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2017., L 58, str. 1.) u dijelu u kojem je tužiteljevo ime zadržano na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja.

Izreka

1. Odluka Vijeća (ZVSP) 2017/381 od 3. ožujka 2017. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini i Provedbena uredba Vijeća (EU) od 3. ožujka 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini poništavaju se u dijelu u kojem je ime S. Klyuyeva zadržano na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja.
2. Učinci članka 1. Odluke 2017/381 i članka 1. Provedbene uredbe 2017/374 ostaju na snazi u pogledu S. Klyuyeva do datuma isteka žalbenog roka iz članka 56. prvog stavka Poslovnika Suda Europske unije ili, ako dođe do podnošenja žalbe u tom roku, do odbijanja žalbe.

3. U preostalom dijelu tužba se odbija.
4. S. Klyuyevu nalaže se da, osim vlastitih, snosi i troškove Vijeća Europske unije što se tiče zahtjeva za poništenje navedenih u tužbi i u prvom podnesku kojim se vrši prilagodba.
5. Vijeću se nalaže da, osim vlastitih, snosi i troškove S. Klyuyeva što se tiče zahtjeva za djelomično poništenje Odluke 2017/381 i Provedbene uredbe 2017/374 navedenog u drugom podnesku kojim se vrši prilagodba.

⁽¹⁾ SL C 68, 22. 2. 2016.

Presuda Općeg suda od 20. veljače 2018. – Deutsche Post protiv EUIPO-a – bpost (BEPOST)

(Predmet T-118/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije BEPOST — Raniji figurativni žig Europske unije ePost i raniji nacionalni verbalni žig POST — Neregistrirani žig ili znak koji se koristi u trgovačkom prometu POST — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Članak 8. stavak 4. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 4. Uredbe 2017/1001) — Nepostojanje štete ugledu i nepostojanje slabljenja razlikovnog karaktera žiga — Članak 8. stavak 5. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 5. Uredbe 2017/1001) — Dokazi prvi put podneseni pred Opći sud”)

(2018/C 123/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Deutsche Post AG (Bonn, Njemačka) (zastupnici: K. Hamacher i G. Müllejans, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Folliard-Monguiral, G. Sakalaite-Orlovskiene i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: bpost NV (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: L. Hubert i K. Ongena, a zatim H. Dhondt i J. Cassiman, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. siječnja 2016. (predmet R 3107/2014-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Deutsche Post i bpost.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Deutsche Post AG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 165, 10. 5. 2016.

Presuda Općeg suda od 23. veljače 2018. – Schniga protiv CPVO-a (Gala Schnico)**(Predmet T-445/16) ⁽¹⁾**

(„Biljne sorte — Prijava za oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice za sortu Gala Schnico — Tehničko ispitivanje — Obveza obrazlaganja — Članak 75. prva rečenica Uredbe (EZ) br. 2100/94 — Ujednačenost — Članak 8. Uredbe br. 2100/94 — Dodatno ispitivanje — Članak 57. stavak 3. Uredbe br. 2100/94 — Jednako postupanje — Ispitivanje činjenica od strane CVPO-a po službenoj dužnosti — Članak 76. Uredbe br. 2100/94”)

(2018/C 123/22)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Schniga GmbH (Bolzano, Italija) (zastupnici: G. Würtenberger, i R. Kunze, avocats)

Tuženik: Ured Zajednice za biljnu raznolikost (CPVO) (zastupnici: M. Ekvad, F. Mattina i U. Braun-Mlodecka, agenti, assistés de A. von Mühlendahl i H. Hartwig, avocats)

Predmet

Tužba podnesene protiv odluke žalbenog vijeća CPVO-a od 22. travnja 2016. (predmet A 005/2014), koja se odnosi na prijavu za oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice za biljnu sortu Gala Schnico.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Schniga GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 364, 3. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 21. veljače 2018. – Repower protiv EUIPO-a – repowermap.org (REPOWER)**(Predmet T-727/16) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Odluka žalbenog vijeća kojom se opoziva ranija odluka — Članak 80. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 103. Uredbe (EU) 2017/1001) — Opće načelo prava Unije kojim se dopušta povlačenje nezakonitog upravnog akta”)

(2018/C 123/23)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Repower AG (Brusio, Švicarska) (zastupnici: R. Kunz-Hallstein i H. P. Kunz-Hallstein, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: repowermap.org (Bern, Švicarska) (zastupnik: P. González-Bueno Catalán de Ocón, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. kolovoza 2016. (predmet R 2311/2014-5 (REV)) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između repowermap.org i društva Repower.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) snosit će vlastite troškove, kao i troškove društva Repower AG i repowermap.org.

⁽¹⁾ SL C 462, 12. 12. 2016.

Presuda Općeg suda od 20. veljače 2018. – Kwang Yang Motor protiv EUIPO-a – Schmidt (CK1)

(Predmet T-45/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije CK1 — Raniji figurativni žig Europske unije CK — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2018/C 123/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Kwang Yang Motor Co., Ltd (Kaohsiung, Tajvan) (zastupnici: A. González Hähnlein i A. Kleinheyer, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Crespo Carrillo i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Udo Schmidt (Reken, Njemačka) (zastupnici: G. Rother i J. Vogtmeier, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. studenoga 2016. (predmet R 2193/2015-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između U. Schmidta i društva Kwang Yang Motor.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Kwang Yang Motor Co., Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 78, 13. 3. 2017.

Presuda Općeg suda od 21. veljače 2018. – Laboratoire Nuxe protiv EUIPO-a– Camille i Tariot (NYouX)

(Predmet T-179/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije NYouX — Raniji nacionalni verbalni žig NUXE — Obveza obrazlaganja — Članak 75. prva rečenica Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 94. stavak 1. prva rečenica Uredbe (EU) 2017/1001) — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost proizvoda — Sličnost znakova — Razlikovni karakter — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001)”)

(2018/C 123/25)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Laboratoire Nuxe (Pariz, Francuska) (zastupnici: P. Wilhelm i J. Roux, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Folliard-Monguiral i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Élisabeth Camille (Alicante, Španjolska) i Jean-Yves Tariot (Alicante)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. siječnja 2017. (predmet R 718/2016-5) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između, s jedne strane, društva Laboratoire Nuxe i, s druge strane, E. Camille i J.-Y. Tariota.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 16. siječnja 2017. (predmet R 718/2016-5).
2. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 144, 8. 5. 2017.

Presuda Općeg suda od 22. veljače 2018. – International Gaming Projects protiv EUIPO-a – Zitro IP (TRIPLE TURBO)

(Predmet T-210/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije TRIPLE TURBO — Raniji figurativni žig Europske unije TURBO — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)

(2018/C 123/26)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (zastupnik: M. Garayalde Niño, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: A. Canela Giménez, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. veljače 2017. (predmet R 119/2016-4) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Zitro IP i International Gaming Projects.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 8. veljače 2017. (predmet R 119/2016-4).
2. EUIPO će, osim vlastitih, snositi i troškove društva International Gaming Projects Ltd.
3. Društvo Zitro IP Sàrl snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 161, 22. 5. 2017.

Rješenje Općeg suda od 9. veljače 2018. – Arcofin i dr. protiv Komisije

(Predmet T-711/14) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Državne potpore — Potpora koju je Belgija provela u korist financijskih zadruga grupe ARCO — Sustav osiguranja kojim se štiti sudjelovanje fizičkih osoba koje imaju svojstvo udjeličara u tim društvima — Odluka kojom je potpora proglašena nespojivom s unutarnjim tržištem — Selektivna prednost — Mjera koja narušava ili koja prijeti da će narušiti tržišno natjecanje i koja utječe na trgovinu među državama članicama — Mjera namijenjena otklanjanju ozbiljnog poremećaja u gospodarstvu neke države članice — Legitimna očekivanja — Tužba koja je djelomično očito nedopuštena, a djelomično očito pravno neosnovana”)

(2018/C 123/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Arcofin SCRL (Bruxelles, Belgija), Arcopar SCRL (Bruxelles), Arcoplus (Bruxelles) (zastupnici: R. Martens, A. Verlinden i C. Maczkovics, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn i B. Stromsky, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Komisije 2014/686/EU od 3. srpnja 2014. o državnoj pomoći SA.33927 (13/C) (ex 11/NN) koju je provela Belgija – Sustav osiguranja za zaštitu udjela fizičkih osoba udjeličara u financijskim zadrugama (SL 2014., L 284, str. 53.).

Izreka

1. Tužba se odbija kao dijelom očito nedopuštena i dijelom očito pravno neosnovana.
2. Društvima Arcofin SCRL, Arcopar SCRL i Arcoplus nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 409, 17. 11. 2014.

Rješenje Općeg suda od 7. veljače 2018. – AEIM i Kazenas protiv Komisije**(Predmet T-436/16) ⁽¹⁾****(„Tužba za naknadu štete — Zastara — Nepostojanje dokaza o šteti — Tužba koju očito treba odbaciti odnosno odbiti”)**

(2018/C 123/28)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: L'application électronique industrielle moderne (AEIM) (Algrange, Francuska) i Philippe Kazenas (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: B. Wizel, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Delaude i S. Lejeune, a zatim S. Delaude, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a kojim se traži naknada štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli na temelju koruptivnih radnji koje je počinio agent Komisije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu L'Application électronique industrielle moderne (AEIM) i Philippeu Kazenasu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 371, 10. 10. 2016.

Rješenje Općeg suda od 1. veljače 2018. – Collins protiv Parlamenta**(Predmet T-919/16) ⁽¹⁾****(„Povlastice i imuniteti — Zastupnik u Europskom parlamentu — Odluka da se ne zaštite povlastice i imuniteti — Očito nedopuštena tužba — Očita nenadležnost — Očito pravno neosnovana tužba”)**

(2018/C 123/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Jane Maria Collins (Hotham, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: I. Anderson, *solicitor*)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: S. Alonso de León i M. Dean, agenti)

Predmet

Kao prvo, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje odluke Europskog parlamenta od 25. listopada 2016. o tome da se ne zaštite tužiteljčin imunitet i povlastice, kao drugo, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a kojim se traži naknada štete koju je tom prilikom navodno pretrpjela i, kao treće, zahtjev Općem sudu da se izjasni o zahtjevu za zaštitu tužiteljčina imuniteta i povlastica.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Jane Maria Collins snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europskog parlamenta.*

⁽¹⁾ SL C 70, 6. 3. 2017.

Tužba podnesena 12. prosinca 2017. – PV protiv Komisije**(Predmet T-786/16)**

(2018/C 123/30)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: PV (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— proglasi ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;

posljedično tomu:

- poništi pobijane odluke od 31. svibnja 2016. i 5. srpnja 2016. o odbicima od plaća protiv kojih je tužitelj podnio žalbe na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju 29. srpnja 2016. (R/492/16) i 30. srpnja 2016. (R/493/16), od kojih su obje odbijene 28. studenoga 2016.;
- poništi pobijane odluke od 15. rujna 2016. i od 11. srpnja 2016. o odbicima od plaća i utvrđivanju iznosa plaće na nulu od srpnja 2016., protiv kojih je tužitelj podnio žalbu na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju od 19. rujna 2016. (R/496/16), koja je odbijena 17. siječnja 2017.;
- poništi pobijanu odluku od 21. rujna 2016. kojom je tužitelj obaviješten o ukupnom dugu od 42 704,74 eura prema Komisiji, protiv koje je 8. studenoga 2016. podnio žalbu na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju, koja je odbijena 17. siječnja 2017.;
- poništi pobijanu opomenu dužniku br. 32441709991 od 20. srpnja 2017. za iznos od 42 704,74 eura, kojom se traži plaćanje pobijanog duga od 42 704,74 eura, a protiv koje je podnesena žalba 31. srpnja 2017. (R/346/17), koja je odbijena 29. studenoga 2017.;
- poništi odluku o opozivu koju je 26. srpnja 2016. donijelo tripartitno tijelo za imenovanje i protiv koje je tužitelj 3. listopada 2016. podnio žalbu na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju (R/510/16), koja je odbijena 2. veljače 2017., kao i da poništi stegovni postupak CMS 13/087 u svim njegovim segmentima;
- naknadi pretrpljenu štetu zbog uznemiravanja počinjenog u GU za zapošljavanje, GU za proračun, GU za prevođenje i štetu koju su zajedno počinili Zdravstvena služba, PMO i GU za ljudske resurse, od kojih se prvo uznemiravanje dogodilo u listopadu 2008.;

— poništi sva tužiteljeva izvješća o ocjeni za 2014., 2015. i 2016. godinu zbog uznemiravanja u GU za prevođenje;

i dodijeli sljedeću naknadu štete na osnovi članka 340. UFEU-a:

— naloži naknadu neimovinske štete od 889 000 eura i imovinske štete od 1 328 828,67 eura tužitelju koja proizlazi iz tih pobijanih odluka, procijenjenu, uz rezervu ponovne procjene, na iznos od 1 021 828,67 eura uvećan za zatezne kamate do dana potpune naknade;

podredno, zbog pretrpljenog uznemiravanja i korištenog „ovjeravanja neistinitog sadržaja”, zbog čega te nepravilnosti pravni poredak Unije ne može tolerirati:

— poništi sve ostale prigovore na plaću u razdoblju od ožujka 2015. do srpnja 2016. odnosno dvanaest odluka od 9/2/2015., 30/3/2015., 5/5/2015., 24/6/2015., 1/10/2015., 12/11/2015., 15/1/2016., 22/4/2016., 31/5/2016., 5/7/2016., 15/9/2016. i 11/7/2016. kao i sva odbijanja njegovih zahtjeva za poništenje odnosno odluke R/1110/14 od 11/3/2015., R/225/15 od 3. srpnja 2015., R/292/15 od 23. srpnja 2015., R/376/15 od 18. kolovoza 2015., R/419/15 od 25. rujna 2015., R/496/15 od 23. listopada 2015., R/787/15 i R/788/16 i R/71/16 od 21. ožujka 2016., R/282/16 od 12. rujna 2016.;

— poništi sve odluke o odbijanju žalbi u postupcima ocjenjivanja odnosno odbijanja R/1100/14 od 12. ožujka 2015., R/313/15 od 11. kolovoza 2015., R/676/15 od 13. listopada 2015., R/127/16 i R/128/16 od 7. lipnja 2016. i R/342/16 od 21. rujna 2016.;

— poništiti sva odbijanja zahtjeva za pomoć – članak 24. Pravilnika o osoblju – od 23. listopada 2014., od 20. siječnja 2015., od 20. ožujka 2015., od 30. srpnja 2015. (zahtjev D/322/15), od 15. ožujka 2016. (zahtjev D/776/15) i od 18. svibnja 2016.

— poništi sve „liječničke nalaze” Dr. [X] -a o neopravdanim izostancima od 16. i 18. srpnja 2014., 8. kolovoza 2014., 4. rujna 2014., 4. prosinca 2014., 4. veljače 2015., 13. ožujka 2015., 4. lipnja 2015., 11. kolovoza 2015., 14. listopada 2015., 4. prosinca 2015., 5. veljače 2016., 22. ožujka 2016., 18. travnja 2016., 3. lipnja 2016., 30. lipnja 2016. i od 25. srpnja 2016.;

— poništi „liječničke nalaze” Dr. [X]-a od 27. lipnja 2014. i Dr. [Y]-a od 10. listopada 2014. koji su tužitelja vratili njegovim uznemiravateljima;

— poništi odbijanje upravne žalbe R/182/16 od 14. srpnja 2016. podnesene 22. ožujka 2016. zbog njegova neopravdanog izostanka u mjestu prebivališta 16. i 17. ožujka 2016.

— poništi sve opomene o dugovanju od 10. ožujka 2015., 11. svibnja 2015., 10. lipnja 2015., 11. kolovoza 2015., 13. studenoga 2015., 9. prosinca 2015., 18. srpnja 2016., kao i prethodnu obavijest o opomeni dužniku od 21. lipnja 2016. i od 21. rujna 2016.;

i u svakom slučaju:

— naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 1., 3., 4. i 31. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kao i članka 1. (e) točaka 2. i 12. (a) Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju) koji govori o zabrani uznemiravanja.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 21. (a), 22. (c) i 23. Pravilnika o osoblju, o zabrani počinjenja nezakonitih radnji.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela brižnog postupanja i pomoći povredom članka 24. Pravilnika o osoblju.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 59. i na pogrešnom tumačenju članka 60. Pravilnika o osoblju.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 41. i 48. Povelje Europske unije o temeljnim pravima koji se odnose na nepristrano postupanje i pravo na saslušanje te prava obrane, kao i članka 3. Priloga IX. Pravilniku o osoblju koji se odnosi na pravo saslušanja pred tijelom za imenovanje prije upućivanja stegovnom povjerenstvu i u skladu sa sudskom praksom Kerstens/Komisija (presuda od 14. veljače 2017., Kerstens/Komisija, T-270/16 P, neobjavljena, EU:T:2017:74).

Tužitelj također traži dodjelu naknade štete od 889 000 eura na temelju neimovinske štete i 132 828,67 eura na temelju imovinske štete u skladu s člankom 340. UFEU-a.

Tužba podnesena 29. siječnja 2018. – UZ protiv Parlamenta

(Predmet T-47/18)

(2018/C 123/31)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: UZ (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi i presudi da se
- poništava odluka Glavnog tajnika Europskog parlamenta od 27. veljače 2017. kojom je tužitelju izrečena stegovna mjera nazadovanja iz razreda AD13, 3. stupanj, u razred AD12 3. stupanj, s učinkom od 1. ožujka 2017. te su njegovi bodovi za uspješnost stečeni u razredu AD13 poništeni;
- poništava odluka o odbijanju njegova zahtjeva za pomoć;
- Europskom parlamentu nalaže snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članaka 3. i 22. Priloga IX. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju) zbog toga što Tijelo za imenovanje nije saslušalo tužitelja ni pri donošenju svoje odluke na osnovi članka 3. Priloga IX., ni prije nego što je odbilo njegov zahtjev za pomoć na temelju članka 24. Pravilnika o osoblju.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 9., 10. i 16. Priloga IX. Pravilniku, u dijelu u kojem je pobijanom disciplinskom odlukom prekršeno načelo proporcionalnosti te je tužitelju izrečena ukupna sankcija koja nije predviđena Prilogom IX. Pravilniku, odnosno nazadovanje u niži razred, poništenje bodova za uspješnost i njegovo isključenje iz svih menadžerskih zadataka.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nepravilnosti u radu stegovnog povjerenstva zbog toga što ono ne samo da je bilo savzano nepravilno, bez tužiteljeva prethodnog saslušanja, nego je i tijekom cijelog postupka kršilo prava obrane.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 24. Pravilnika, osobito zbog toga što Tijelo za imenovanje nije saslušalo tužitelja prije nego što je odbilo njegov zahtjev za pomoć.

**Tužba podnesena 31. siječnja 2018. – Fashion Energy protiv EUIPO-a – Retail Royalty
(1st AMERICAN)**

(Predmet T-54/18)

(2018/C 123/32)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Fashion Energy Srl (Milano, Italija) (zastupnici: T. Müller, F. Togo, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije 1st AMERICAN – Prijava za registraciju br. 8 622 078

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. studenoga 2017. u predmetu R 693/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- obustavi postupak na temelju članka 69. stavka (d) Poslovnika Općeg suda do donošenja konačne i obvezujuće odluke o zahtjevu za djelomično poništenje žiga Europske unije br. 5 066 113, na kojem se temelji prigovor;
- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda načela kontradiktornosti;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe 2017/1007.

Tužba podnesena 6. veljače 2018. – Aeris Invest protiv SRB-a

(Predmet T-62/18)

(2018/C 123/33)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Aeris Invest Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnici: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías i A. Lois Perreau de Pinninck, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku žalbenog vijeća Jedininstvenog sanacijskog odbora u predmetu 43/2017 od 28. studenoga 2017. i potvrđujuću odluku SRB/CM01/ARES(2017)4898090 od 6. rujna 2017. i
- naloži Jedininstvenom sanacijskom odboru (SRB) snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se Odlukom SRB/ES/2017/01 o pristupu dokumentima Jedininstvenog sanacijskog odbora (SRB) (Odluka o pristupu) krši članak 90. Uredbe br. 806/2014 i članak 4. Uredbe br. 1049/2001 jer se, s jedne strane, prekoračuju ovlasti u pogledu prava na pristup dokumentima i, s druge strane, stvaraju izuzeća od prava na pristup dokumentima koja nisu predviđena Uredbom br. 1049/2001. Prema tome, odluku žalbenog vijeća treba poništiti u skladu s člankom 277. UFEU-a zbog neprimjenjivosti njezine pravne osnove.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se odlukom žalbenog vijeća krši članak 296. UFEU-a jer se u njoj samo nejasno i paušalno navodi kako bi se otkrivanjem cjelokupnog teksta Plana iz 2016., odluke o sanaciji i izvješća o procjeni povrijedio članak 4. stavci 1. i 2. Uredbe br. 1049/2001.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se odlukom žalbenog vijeća krši članak 15. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije, članak 42. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 4. stavak 1.a Uredbe br. 1049/2001, s obzirom na to da: (i) politika na području sanacije kreditnih institucija ne čini valjano izuzeće za ograničavanje temeljnog prava na pristup dokumentima; (ii) nisu ispunjene pretpostavke iz članka 4. stavka 1. Uredbe br. 1049/2001 i (iii) procjena uključenih interesa zahtijeva omogućavanje pristupa traženim dokumentima.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se odlukom žalbenog vijeća krši članak 15. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije, članak 42. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 4. stavak 2. Uredbe br. 1049/2001, s obzirom na to da omogućavanje cjelovitog pristupa odluci o sanaciji, izvješću o procjeni i Planu iz 2016.: (i) ne utječe na komercijalne interese fizičkih i pravnih osoba i (ii) odvagivanje uključenih interesa svakako govori u prilog omogućavanju pristupa tim dokumentima.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da se odlukom žalbenog vijeća krši članak 15. UFEU-a i članak 88. Uredbe br. 806/2014 jer uskraćuje pristup informacijama koje nisu obuhvaćene poslovnom tajnom, ako: (i) na temelju članka 88. Uredbe br. 806/2014 i članka 339. UFEU-a ne postoji predmnijeva povjerljivosti i (ii) čak i da takva predmnijeva povjerljivosti postoji, ona ne bi bila primjenjiva jer se dokumenti zahtijevaju kako bi ih se upotrijebilo u sudskom postupku.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da odluka žalbenog vijeća uključuje zlouporabu ovlasti jer tužitelju uskraćuje cjelovit pristup Planu iz 2016., navodeći da je on „u potpunosti obuhvaćen izuzećima koja su propisana člankom 4. stavkom 1. točkom (a) (treća alineja) [Odluke o pristupu]” dok u stvarnosti postoje razumne indicije da se tim uskraćivanjem isključivo želi prikriti pogreške, nepotpunosti i nedostatke koje taj plan sadržava.

Rješenje Općeg suda od 7. veljače 2018. – Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) protiv Komisije**(Predmet T-204/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 123/34)

Jezik postupka: švedski

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 161, 22. 5. 2017.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR